

การใช้ยาเสพติดให้โทษ

ปัจจุบันนี้ปรากฏว่า มีสิ่งแวดลอมให้โทษอยู่เป็นจำนวนมากมายหลายชนิดที่เป็นส่วนประกอบอันขาดไม่ได้ของสังคมสมัยใหม่ และเป็นสิ่งเสพติดที่สังคมและประชาชนทั่วไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แม้แต่รัฐบาลเองก็ดูเหมือนว่าจะให้การส่งเสริมในเรื่องนี้ สิ่งเสพติดเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏโทษในทันทีทันใด แต่อาจมีผลเมื่อใช้ไปเรื่อย ๆ เป็นระยะเวลายาวนานหรืออาจจะเป็นผลร้ายนำไปสู่การกระทำผิดค่านอื่น ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาให้ดีถึงและถองแท้แล้วจะเห็นว่า สิ่งเสพติดเหล่านี้อาจกล่าวได้ว่าเป็น "จุดเริ่ม" ของการใช้ยาเสพติดที่ร้ายแรงชนิดอื่นต่อไป สิ่งเสพติดประเภทนี้ก็ได้แก่ บุหรี่ สุรา เป็นต้น จะเห็นว่าจากการสัมภาษณ์ผู้่วยติดยาเสพติดทุกคน เขาจะเคยลองกับสิ่งเหล่านี้มาก่อนทั้งสิ้น จึงจะมาเสพยาเสพติดชนิดร้ายแรง ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็มียาเสพติดอยู่มากมายและต่างก็มีรูปร่าง ลักษณะและวิธีการเสพที่แตกต่างกัน ยาเสพติดที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันทุกประเภทล้วนมีบทบาทที่สำคัญต่อสังคมทั้งสิ้น เพราะเป็นสิ่งที่สามารถสร้างปัญหาสังคมขึ้นได้ทั้งสิ้น แต่ยาเสพติดชนิดใดจะเป็นที่นิยมหรืออยู่ในสังคมได้มากน้อยหรือนานเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ทัศนคติ ลักษณะของยาเสพติดชนิดนั้น ซึ่งหมายถึง รสนิยมในการเสพของผู้เสพแต่ละคน และลักษณะเฉพาะของยาเสพติดชนิดนั้น ๆ เช่น ให้ความมันเม้าที่ยาวนานกว่า หาซื้อได้ง่าย และกรรมวิธีการในการเสพสะดวกกว่า เป็นต้น¹

จากการศึกษาจากผู้่วยติดยาเสพติดที่สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พบว่า ประเภทของ

¹เปรมจิต ชลวิณี, "เยาวชนกับยาเสพติดให้โทษ : มูลเหตุจูงใจให้มารับการรักษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518), หน้า 64.

ยาเสพติดที่ผู้ป่วยเคยใช้มากที่สุดได้แก่ เฮโรอีน ซึ่งมีร้อยละ 79.51 ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยติดยาเสพติดพอจะสรุปได้ว่า สาเหตุที่เขานิยมเสพยาเสพติดชนิดเฮโรอีนก็เพราะว่า เฮโรอีน หาซื้อได้ง่าย กรรมวิธีเสพก็สะดวกสบาย และให้ความมึนเมาที่ยาวนานกว่ายาเสพติดชนิดอื่น ๆ ส่วนระยะเวลาที่ผู้ป่วยทำการเสพมาจนมารับการบำบัดรักษา จะเห็นว่าจำนวนของผู้ป่วยที่เสพมาเป็นระยะเวลาสั้นคือต่ำกว่า 3 ปี มีร้อยละ 57.73 และผู้ป่วยที่เสพมาเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี มีร้อยละ 42.27 จะเห็นว่าเปอร์เซ็นต์ไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแบ่งช่วงเวลาของเครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดหายาบเกินไปจึงไม่ได้ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดกว่านี้ ส่วนยาเสพติดที่ผู้ป่วยนิยมเสพรองลงมาจากเฮโรอีนก็ได้แก่ฝิ่น ซึ่งมีร้อยละ 9.83 และกัญชาร้อยละ 5.74 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามประเภทของยาเสพติด และระยะเวลาที่เสพจนถึงปัจจุบัน สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ.2521

ประเภทยาเสพติด	ระยะเวลา		รวม
	3 ⁻ ปี	3 ⁺ ปี	
เฮโรอีน	57.73(56)	42.27(41)	100.00(97)
ฝิ่น	66.67(8)	33.33(4)	100.00(12)
มอร์ฟีน	-	-	-
กัญชา	42.86(3)	57.14(4)	100.00(7)
กระท่อม, ยาขยัน	50.00(1)	50.00(1)	100.00(2)
ยาเสพติดทุกชนิด	50.00(2)	50.00(2)	100.00(4)
รวม	57.38(70)	42.62(52)	100.00(122)

ผลที่เกิดจากการเสพยาเสพติดครั้งแรกต่อร่างกายนั้น จากการศึกษาพบว่า ผู้เสพยาเสพติดส่วนใหญ่จะเสพยาเฮโรอีน ซึ่งผลที่เกิดขึ้นกับร่างกายนั้นจะมีอาการต่าง ๆ กันไปตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล จะเห็นว่าตัวเลขที่ได้จากการศึกษาจะกระจายกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้เสพยาแต่ละคนสุขภาพร่างกายจะแตกต่างกัน และเมื่อเสพยาเข้าไปแล้วจะมีอาการต่าง ๆ เช่น ในผู้เสพยาคนเดียวกันอาจจะมีความรู้สึก ทำให้นอนหลับสบาย ทำงานดี สมองปลอดโปร่ง แต่ที่มีจำนวนมากที่สุดก็ได้แก่ ทำให้นอนหลับสบาย มีร้อยละ 27.35 ที่รองลงมาคือทำให้ร่างกายกระฉับกระเฉง จิตใจสบายกระปรี้กระเปร่า มีร้อยละ 23.93 ทำให้ร่างกายทรุดโทรม มีร้อยละ 14.96 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 12 ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า เนื่องจากผู้เสพยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่เกิดความกังวลใจในการแก้ปัญหาชีวิตต่าง ๆ ไม่ได้ก็จะพยายามที่จะหาทางออกให้หายกังวลใจ อยากนอนหลับให้ลืมเรื่องต่าง ๆ ไม่ต้องมีความวิตกกังวล ก็จะเสพยาเสพติดและทำให้มันเมาและหลับไป นั่นคือทำให้ผู้ป่วยมีความเข้าใจว่ายาเสพติดมีผลดีมากกว่าผลเสียในขณะที่เขาเสพยา จากตัวเลขจะเห็นว่าผลต่อร่างกายที่เป็นไปในทางบวกมีถึงร้อยละ 83.33 ส่วนผู้ป่วยที่เห็นว่ายาเสพติดมีผลในทางลบมีเพียงร้อยละ 14.96 เท่านั้น ในขณะที่เขาเริ่มเสพยาเสพติด

ตารางที่ 12

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามประเภทของยาเสพติดและผลที่เกิด
ขึ้นในการใช้ยาเสพติดครั้งแรก สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

ประเภทยาเสพติด	ผลต่อร่างกายและจิตใจ							รวม
	ระดับ กระแฉง	หลับสบาย	ทำงานที่ สะดวก	สมอง ปลอดโปร่ง	ร่างกาย ทรุด	อารมณ์ เพศศี	ไม่ทราบ	
เฮโรอีน	24.18 (44)	27.47 (50)	9.34 (17)	14.84 (27)	14.29 (26)	8.24 (15)	1.65 (3)	100.00 (182)
ฝิ่น	27.59 (8)	31.03 (9)	27.59 (8)	-	13.79 (4)	-	-	100.00 (29)
มอร์ฟีน	-	-	-	-	-	-	-	-
กัญชา	8.33 (1)	8.33 (1)	8.33 (1)	16.67 (2)	25.00 (3)	25.00 (3)	8.33 (1)	100.00 (12)
กระท่อม ขาขยัน	-	100.00 (2)	-	-	-	-	-	100.00 (2)
ยาเสพติดทุกชนิด	33.33 (3)	22.22 (2)	11.11 (1)	11.11 (1)	22.22 (2)	-	-	100.00 (9)
รวม	23.93 (56)	27.35 (64)	11.54 (27)	12.82 (30)	14.96 (35)	7.69 (18)	1.71 (4)	100.00 (234)

* ผู้ตอบหนึ่งคนตอบได้หลายคำตอบ

อายุการใช้ยาเสพติดครั้งแรกนั้นโดยทั่วไปจะเห็นว่า การใช้ยาเสพติดครั้งแรกมักจะอยู่ในกลุ่มอายุวัยรุ่น เพราะว่าวัยนี้เป็นวัยที่กำลังศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งมักจะพบเป็นประจำจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากวัยรุ่นที่อยากรทดลองสิ่งใหม่ ๆ แล้วเกิดเป็นปัญหาสังคมขึ้นมา โดยที่ผู้ที่อยู่ในวัยนี้มักจะกระทำอะไรลงไปโดยขาดความคิดที่รอบคอบ จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ผู้ป่วยติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะเริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุอยู่ระหว่าง 16 - 20 ปี มีถึงร้อยละ 51.64 และถ้าพิจารณาถึงผู้ใช้ยาเสพติดครั้งแรกที่เริ่มใช้ยาเสพติดเมื่ออายุต่ำกว่า 20 ปี จะมีมากถึงร้อยละ 65.68 ซึ่งในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่จึงอยากที่จะทดลองว่ายาเสพติดนั้นเป็นอย่างไร เมื่อทดลองดูแล้วก็เสพติดเรื่อยมา ส่วนผู้ที่เสพติดนั้นจะเป็นผู้ที่มีอายุสูงกว่าผู้ที่เสพเฮโรอิน ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามประเภทของยาเสพติดและอายุในการใช้ยาครั้งแรก สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

อายุ(ปี)	ประเภทยาเสพติด					รวม
	เฮโรอิน	ฝิ่น	กัญชา	กระท่อม ยาขยัน	ยาเสพติด ทุกชนิด	
ต่ำกว่า 10	-	-	-	50.00(1)	25.00(1)	1.64(2)
11 - 15	14.43(14)	-	14.29(1)	-	-	12.30(15)
16 - 20	52.58(51)	16.67(2)	85.71(6)	50.00(1)	75.00(3)	51.64(63)
21 - 25	28.86(28)	16.67(2)	-	-	-	24.59(30)
26 - 30	2.06(2)	33.33(4)	-	-	-	4.92(6)
31 ปีขึ้นไป	2.06(2)	33.33(4)	-	-	-	4.92(6)
รวม	100.00(97)	100.00(12)	100.00(7)	100.00(2)	100.00(4)	100.00(122)

จำนวนครั้งที่ผู้ป่วยติดยาเสพติดเสพยาเสพติดชนิดต่าง ๆ นั้น จะแตกต่างกันไปตามชนิดของยาเสพติดชนิดนั้น ๆ จากการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งที่เสมาแล้วทำให้ติดยาเสพติดนั้น จะมีตัวเลขกระจายกันไปไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้ด้วยเหตุที่ว่า การติดยาเสพติดนั้นจะขึ้นอยู่กับจิตใจของแต่ละบุคคล ผู้เสพคนใดที่มีจิตใจอ่อนแอมาก็จะเสพเพียง 1 - 3 ครั้งก็จะสามารถติดยาเสพติดได้ ส่วนผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งก็อาจจะต้องเสพลหลายครั้งจึงจะติดได้ อย่างไรก็ตามตัวเลขที่ได้จากการศึกษานั้นจะเห็นว่า ผู้เสพยาเสพติดชนิดเฮโรอีน เสพ 4-6 ครั้งจะติดมีร้อยละ 30.93 ส่วนผู้เสพฝิ่นจะติดมากที่สุดเมื่อเสพระหว่าง 7-10 ครั้งซึ่งมีร้อยละ 41.67 นี้ก็แสดงให้เห็นว่า ความรุนแรงระหว่างเฮโรอีนกับฝิ่นนั้นมีความรุนแรงที่แตกต่างกัน ฉะนั้นหากเสพยาเสพติดทั้งสองชนิดนี้พร้อมกัน โดยทั่วไปแล้วผู้เสพเฮโรอีนจะติดก่อนผู้เสพฝิ่น แต่ทั้งนี้ก็ต้องเป็นผู้ที่มีสภาพจิตใจที่เหมือนกัน ส่วนผู้เสพยาเสพติดชนิดอื่น ๆ และจำนวนครั้งที่เสมาแล้วทำให้ติดนั้นดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามประเภทของยาเสพติดและจำนวนครั้งที่เสพจึงจะติด สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

จำนวนครั้งที่เสพ	ประเภทยาเสพติด					รวม
	เฮโรอีน	ฝิ่น	กัญชา	กระท่อม ยาขยัน	ยาเสพติด ทุกชนิด	
1 - 3	21.65(21)	16.67(2)	57.14(4)	50.00(1)	25.00(1)	23.77(29)
4 - 6	30.93(30)	16.67(2)	-	-	25.00(1)	27.05(33)
7 - 10	20.62(20)	41.67(5)	-	-	25.00(1)	21.31(26)
11- 15	9.28(9)	-	-	50.00(1)	-	8.20(10)
16 ครั้งขึ้นไป	17.53(17)	25.00(3)	42.86(3)	-	25.00(1)	19.67(24)
รวม	100.00(97)	100.00(12)	100.00(7)	100.00(2)	100.00(4)	100.00(122)

เนื่องจากผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทที่ใช้เป็นประชากรในการศึกษารั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการรวมกลุ่มและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและกระทำในสิ่งที่เป็นความต้องการของกลุ่ม¹ เมื่อเขาประสบปัญหาที่จะพยายามที่จะแก้ไขให้หลุดพ้นจากปัญหานั้น เมื่อได้รับคำแนะนำจากเพื่อนฝูงให้ใช้ยาเสพติดเพื่อให้ลืมปัญหาอันนั้น เขาก็จะคล้อยตามและอีกอย่างคือต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มด้วย การเสพยาเสพติดก็จะเกิดขึ้น ประกอบกับวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการทดลองสิ่งแปลกใหม่เป็นอย่างมาก ผลจากการศึกษาพบว่า การศัลยกรรมประสาทของผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทส่วนใหญ่จะเกิดจากการอยากทดลอง มีถึงร้อยละ 57.38 ที่ร้องลงมาให้แก้ เพราะการชักชวนของเพื่อนมีร้อยละ 24.59 และถ้าเหตุผลทั้งสองประการนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การศัลยกรรมประสาทก็จะมีขึ้นได้ง่ายมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทจำแนกตามสาเหตุที่ศัลยกรรมประสาท
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

สาเหตุ	ร้อยละ	จำนวน
เพื่อนชักชวน	24.59	30
อยากทดลอง	57.38	70
เสมาแล้วสบายใจ	1.64	2
หน้าที่การงานจำเป็นต้องเสพยา	1.64	2
ช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ	-	-
ถูกบังคับ	-	-
ถูกหลอกลวง	-	-
เจ็บป่วยหรือมีโรคประจำตัว	-	-
กลุ่มใจ	14.75	18
รวม	100.00	122

¹ สุชา จันทรเอนและสุรางค์ จันทรเอน, จิตวิทยาวัยรุ่น, หน้า 63.

เมื่อมีผู้ศึกษาเสพतिकขึ้นในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวจะทราบร้อยละ 51.64 และอีกร้อยละ 48.36 สมาชิกในครอบครัวจะไม่ทราบว่าผู้ศึกษาเสพतिकในครอบครัว

เมื่อสมาชิกในครอบครัวทราบว่าผู้ศึกษาเสพतिक เขาก็จะมีปฏิกิริยาที่แตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่แล้วจะแนะนำให้เลิกถึงร้อยละ 50.79 แนะนำให้เข้ารับการบำบัดรักษา ร้อยละ 38.10 และก็มีจำนวนหนึ่งที่แสดงท่าทีรังเกียจและประนามว่าเป็นคนไม่ดีมีร้อยละ 11.11 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยศึกษาเสพतिकจำแนกตามการรับรู้ของบุคคลในครอบครัว และปฏิกิริยาต่อผู้ศึกษาเสพतिक สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

ปฏิกิริยาต่อผู้ศึกษาเสพतिक	การรับรู้ของบุคคลในครอบครัว		รวม
	ทราบ	ไม่ทราบ	
แนะนำให้เลิก	50.79(32)	-	26.23(32)
แนะนำให้เข้ารักษา	38.10(24)	-	19.67(24)
แสดงท่าทีรังเกียจ	4.76(3)	-	2.46(3)
ประนามว่าเป็นคนไม่ดี	6.35(4)	-	3.28(4)
ไล่ออกจากบ้าน	-	-	-
ไม่ทราบ	-	100.00(59)	48.36(59)
รวม	100.00(63)	100.00(59)	100.00(122)

จากตารางดังกล่าวจะเห็นว่าปฏิกิริยาจากครอบครัวของผู้ศึกษาเสพतिकที่แสดงออกมานั้นมีทั้งทางบวกและทางลบ ในจำนวนที่ทราบจะมีปฏิกิริยาในทางบวกถึงร้อยละ 88.90 แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวยังมีความเป็นห่วงใยและตระหนักถึงผลร้ายของยาเสพतिकให้โทษอยู่เป็นอันมาก และมีจำนวนมากที่ศึกษาเสพतिकโดยที่ครอบครัวไม่ทราบ ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เป็นต้นว่า ผู้ติดยาเสพติดไม่ได้มีความสนิทสนมคลุกคลีกับครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยตลอดเวลาหรือมีฉะนั้นเนื่องมาจากการขาดการสังเกตจากครอบครัว ทำให้ไม่สามารถทราบเมื่อมีผู้ติดยาเสพติดกว่าจะทราบก็สายไปเสียแล้ว

เป็นที่ทราบกันดีว่ายาเสพติดนั้นมีพิษร้ายแรงต่อสุขภาพและจิตใจเพียงใด ถึงแม้กระนั้นก็ยังมียุติดยาเสพติดจำนวนหนึ่งที่ไม่ทราบถึงผลร้ายของยาเสพติดเมื่อแรกใช้ยาเสพติด แต่ก็เป็นตัวเลขที่น้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วผู้ติดยาเสพติดจะทราบถึงภัยร้ายแรงของยาเสพติด แต่เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เขาหันเข้าหา ยาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 92.62 ทราบถึงโทษของยาเสพติด และอีกร้อยละ 7.38 จะไม่ทราบ การที่ ยาเสพติดแพร่หลายอยู่ในสังคมทั่วไป การซื้อขายหรือการพยายามที่จะได้มาซึ่งยาเสพติดนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ไม่ยากนักทั้ง ๆ ที่ทุกคนก็ทราบว่า เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายก็ตาม ผู้ติดยาเสพติดก็จะพยายามหาให้ได้ จากการศึกษาถึงแหล่งที่เขาได้ยาเสพติดมาพบว่า ส่วนใหญ่เขาได้มาจากแหล่งนัดพบกันมีถึงร้อยละ 62.30 รองลงมาได้จากร้านค้า ร้านกาแฟ มีร้อยละ 22.13 และสถานที่อื่น ๆ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามแหล่งที่ได้ยาเสพติด
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

แหล่งที่ได้ยาเสพติด	ร้อยละ	จำนวน
ร้านค้า ร้านกาแฟ	22.13	27
สถานที่นัดพบ	62.30	76
โรงงานที่ทำอยู่	1.64	2
บ้าน	9.84	12
จากเพื่อน ๆ	4.09	5
รวม	100.00	122

จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยติดยาเสพติดนั้นทำให้ทราบว่า ผู้ติดยาเสพติด ผู้ชายและ
แหล่งขายต่าง ๆ นั้นจะเป็นที่ทราบกันในระหว่างกลุ่ม ต่างเข้าใจในท่าที่ซึ่งกันและกัน และ
วิธีการหาเงินของผู้ติดยาเสพติดเมื่อขาดเงินซื้อยาเสพติดนั้น จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ
34.43 จะใช้วิธีการกู้ยืมมา ร้อยละ 31.15 จะขอจากพ่อแม่หรือคู่สมรส และร้อยละ
17.21 จะเอาของไปจำหน่ายหรือเบิกเงินล่วงหน้าจากที่ทำงาน ทั้งรายละเอียดแสดงในตา
รางที่ 18

ตารางที่ 18

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามวิธีการหาเงินซื้อยาเสพติด
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

วิธีการหาเงิน	ร้อยละ	จำนวน
ขอเพื่อน	14.75	18
ขอพ่อแม่ คู่สมรส	31.15	38
ขโมยคนอื่น	2.46	3
กู้ยืม	34.43	42
จำหน่าย, เบิกเงินล่วงหน้า, ทำงานพิเศษ	17.21	21
รวม	100.00	122

จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยติดยาเสพติดพบว่า ผู้ติดยาเสพติดแต่ละคนจะไม่มีเงินใช้
พอในแต่ละวัน ซึ่งเมื่อติดยาเสพติดแล้วเขาจะต้องใช้เงินซื้อยาเสพติดอย่างน้อยประมาณวันละ
40 - 50 บาท และบางคนที่มีความต้องการมากอาจจะใช้เงินถึงวันละ 100 - 300 บาท
ต่อวันจึงจะพอเพียง ฉะนั้นการประกอบอาชีพหาเงินตามปกติจึงไม่พอใช้จ่าย เขาจึงต้อง
หาเงินอีกจำนวนหนึ่งมาสมทบจึงจะพอที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ในแต่ละวัน

มูลเหตุจูงใจให้มารักษา

การแก้ปัญหายาเสพติดให้โทษนั้น การบำบัดรักษานับว่าเป็นวิธีการวิธีหนึ่งที่ใช้ในการแก้ปัญหานี้ แต่อย่างไรก็ตามแม้จะมีการป้องกัน ปราบปราม และการบำบัดรักษาเพียงใด การผลิต ซื้อมา และ การเสพยา ยังมีปรากฏอยู่เสมอมา และยิ่งจะระบาดและทวีจำนวนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการแก้ปัญหานี้เราจะต้องมองและทำความเข้าใจปัญหาอย่างลึกซึ้งเสียก่อนจึงจะแก้ปัญหานี้ให้หมดไปได้ และการที่มีจำนวนผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่มารับการบำบัดรักษา ๓ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอกนั้น เนื่องมาจากมูลเหตุจูงใจหลายประการ จากการศึกษาพบว่า มูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดมารับการบำบัดรักษานั้น มิได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งโดยเฉพาะแต่เพียงสาเหตุเดียว แต่มาจากหลาย ๆ สาเหตุประกอบกัน และก่อนที่ผู้ติดยาเสพติดจะมาทำการบำบัดรักษานั้น ผู้ติดยาเสพติดเองก็มีความต้องการที่จะเลิกด้วยตนเองอยู่ก่อนแล้ว จากการศึกษาจะเห็นว่า ผู้ติดยาเสพติดที่มีความคิดที่จะเลิกด้วยตนเองมาก่อน มีจำนวนถึงร้อยละ 90.16 และผู้ป่วยที่ยังไม่ได้คิดเลิกด้วยตนเองมาก่อนมีเพียงร้อยละ 9.87 เท่านั้น จะเห็นว่าผู้ที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ก็ทราบถึงอันตรายร้ายแรงจากยาเสพติด และอยากจะเลิกเสพยาทั้งนั้น

การที่ผู้ป่วยติดยาเสพติดแสดงความตั้งใจจะมารับการบำบัดรักษาและมีผู้ให้คำแนะนำมารักษานั้น เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งแสดงถึงความพร้อมในการมารับการบำบัดรักษา ทั้งรายละเอียดแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทที่เข้ารับการรักษาและ
ความเต็มใจ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

ผู้แนะนำ	ความรู้สึกรวม			
	เต็มใจ	เฉย ๆ	ไม่เต็มใจ	
มาด้วยตนเอง	37.14(39)	14.29(2)	-	33.60(41)
ญาติแนะนำ	14.15(15)	35.71(5)	-	16.39(20)
เพื่อน	16.98(18)	14.29(2)	-	16.39(20)
พ่อแม่ คู่สมรส	21.70(23)	28.57(4)	100.00(2)	23.77(29)
สื่อมวลชน	0.94(1)	-	-	0.82(1)
ครู	7.55(8)	7.14(1)	-	7.38(9)
นายจ้าง ผู้บังคับบัญชา	1.89(2)	-	-	1.64(2)
นักสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-
รวม	100.00(106)	100.00(14)	100.00(2)	100.00(122)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทที่เข้ารับการรักษา ณ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก ส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาด้วยตนเองและเต็มใจที่จะรับการบำบัดรักษา ผู้ที่มารับการบำบัดรักษาด้วยตนเองมีร้อยละ 33.60 ที่รองลงมาได้แก่พ่อแม่หรือคู่สมรสแนะนำให้มารักษามีร้อยละ 23.77 และอื่น ๆ ตามที่ได้แสดงไว้แล้ว ส่วนผู้ศัลยกรรมประสาทที่มีความเต็มใจที่มารับการบำบัดรักษามีมากถึงร้อยละ 86.88 ส่วนผู้ที่ไม่มีความคิดเห็นเพียงร้อยละ 1.64 เท่านั้น สำหรับผู้ป่วยที่ไม่มีความคิดเห็นนี้จะมารับการบำบัดรักษาโดยพ่อแม่หรือคู่สมรสเป็นผู้พามา และจากการสังเกตการณ์และสัมภาษณ์ผู้ศัลยกรรมประสาทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนี้ควรจะให้มีความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

ผู้ช่วยบางคนบอกว่า ที่มารับการบำบัดรักษาครั้งนี้ไม่ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษา มาเลย มาทราบเอาทีต่อเมื่อมาถึงสำนักสงฆ์ถ้ากระบอกแล้ว จึงไม่ได้เตรียมตัวมาตามความเหมาะสม

เมื่อผู้ศึกษาเสพติดได้มาขอรับการบำบัดรักษา ณ สำนักสงฆ์ถ้ากระบอก ทางสำนักสงฆ์ จะยังไม่รับเข้าทำการรักษาทันที จะปล่อยให้ผู้ศึกษาเสพติดรออยู่ก่อน ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบความตั้งใจจริงในการมารับการบำบัดรักษา เพราะว่าจิตใจและความตั้งใจของผู้มารักษานั้นถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะมีผลต่อการบำบัดรักษา จากการศึกษาพบว่า ผู้ช่วยส่วนใหญ่ที่มารับการบำบัดรักษา มีความตั้งใจมารักษาแม้จะให้นั่งรอนาน ๆ จึงจะรับเข้ารักษาก็ยังมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะรอเพื่อให้ได้รักษา ผู้ช่วยที่มีความตั้งใจเช่นนี้มีร้อยละ 53.28 ส่วนผู้ที่มีความรู้สึกเฉย ๆ กับการรอมั้ร้อยละ 31.15 สำหรับผู้ที่ยังไม่แน่ใจคือใจหนึ่งอยากกลับบ้านแต่อีกใจหนึ่งก็อยากรักษามีร้อยละ 12.30 ผู้ช่วยกลุ่มนี้จากการสัมภาษณ์ ตอนแรกก็มีความตั้งใจดีแต่พอมาถึงต้องนั่งรอกว่าจะได้เข้าทำการรักษาก็เกิดความเบื่อที่จะนั่งรอและอยากที่จะกลับบ้าน แต่อีกใจหนึ่งก็อยากหายจากยาเสพติด ทั้งนี้เพราะผู้ช่วยกลุ่มนี้ยังไม่มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการทำการรักษานั้นเอง ส่วนผู้ช่วยที่เห็นว่า การนั่งรอเป็นการทรมานมากและอยากที่จะกลับบ้าน มีเพียงร้อยละ 3.28 ผู้ช่วยกลุ่มนี้จากการสังเกตจะเห็นว่าขณะนั่งรอจะเกิดอาการอยากเสพยาเสพติดขึ้นมาอย่างมาก เมื่อถึงเวลาเสพแล้วไม่ได้เสพ เขาจะมีความรู้สึกที่ทรมานมาก น้ำมูกน้ำตาไหล หวานนอนแต่ก็นอนไม่หลับ จะนั่งจะยืนก็ไม่เป็นสุขมีความสุข ทรมานมาก อยากกลับบ้านออกไปเสพยาอีก คั่งตัวเลขแสดงรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามความรู้สึกขณะนั่งรอรับเข้ารับการรักษา
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

ความรู้สึก	ร้อยละ	จำนวน
ทรมาณมากอยากกลับบ้าน	3.28	4
ใจหนึ่งอยากกลับบ้านแต่อีกใจ-		
-หนึ่งอยากรักษา	12.30	15
เฉย ๆ	31.15	38
มีความมั่นใจที่จะรอรับเข้ารับรักษา	53.28	65
รวม	100.00	122

จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยติดยาเสพติดที่ส่วนใหญ่มีความมั่นใจที่จะรอเพื่อรับเข้ารับทำการบำบัดรักษาให้หายจากการติดยาเสพติด พบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีความต้องการที่จะหายจากการติดยาเสพติดมากที่สุด แต่เขาไม่สามารถที่จะหาวิธีการเลิกได้ ฉะนั้นการนั่งรอเพื่อรับเข้ารับทำการบำบัดรักษาครั้งนี้ เขาจึงรอด้วยความเต็มใจเพื่อชีวิตในอนาคตของเขาและอีกประการหนึ่ง เขาก็ไม่มีที่ที่จะไปบำบัดรักษาที่อื่นอีกแล้ว

การบำบัดรักษาของสำนักสงฆ์ถ้ำกระบอกเป็นการให้ความช่วยเหลือผู้เสพยาเสพติดให้หลุดพ้นจากการติดยาเสพติดโดยไม่คิดมูลค่าใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งวิธีการบำบัดรักษาก็ผิดแผกแตกต่างไปจากสถานบำบัดรักษาอื่น ๆ ทั้งยาที่ใช้ในการบำบัดรักษา กระบวนการขั้นตอนในการรักษาซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสำนักสงฆ์ถ้ำกระบอกเท่านั้น การที่มีผู้ติดยาเสพติดต่างพากันมาขอรับการบำบัดรักษา ณ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอกก็ด้วยเหตุผลต่าง ๆ กันและต่างก็มีความรู้สึกต่อวิธีการบำบัดรักษาของสำนักสงฆ์ถ้ำกระบอกต่างกันไป

จากการศึกษาพบว่า ผู้ติดยาเสพติดที่มารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ต่างก็มีเหตุผลและความรู้สึกในทางบวกมากกว่าในทางลบ โดยจะเห็นว่าผู้ป่วยที่มีความรู้สึกไปในทางบวกมีมากถึงร้อยละ 89.34 ดังจะแยกออกให้เห็นชัดดังนี้ ผู้ป่วยที่มารับการรักษาเพราะเชื่อแน่ว่าหายและมีความรู้สึกว่าจะหายได้มีร้อยละ 45.65 ผู้ป่วยที่มีความรู้สึกว่าจะหายได้แน่นอนมีร้อยละ 47.83 ผู้ป่วยที่มาปรึกษาเพราะชอบวิธีการรักษามีร้อยละ 33.33 มั่นใจว่าจะหายได้ และร้อยละ 66.67 มั่นใจว่าจะหายได้แน่นอน ส่วนผู้ป่วยที่มาปรึกษาเพราะไปปรึกษาที่อื่น ๆ มาหมดแล้ว ความรู้สึกของเขาก็จะมีความมั่นใจในการที่จะสามารถเลิกได้แต่ก็มีจำนวนน้อยมาก ส่วนตัวเลขนรายละเอียดต่าง ๆ แสดงให้เห็นในตารางที่ 21

ตารางที่ 21

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยศึกษาเสพติคจำแนกตามเหตุที่มารับการรักษาและ
ความรู้สึกต่อการบำบัดรักษา สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ.2521

เหตุผล	ความรู้สึก					รวม
	ไม่มั่นใจ เลย	มั่นใจน้อยมาก	ไม่แน่ใจ	มั่นใจว่า คงหายได้	มั่นใจว่าเล็ก ได้แน่นอน	
รักษาฟรี	-	-	33.33(1)	-	66.67(2)	100.00(3)
เชื่อว่าหายแน่	-	3.26(3)	3.26(3)	45.65(42)	47.83(44)	100.00(92)
ชอบวิธีรักษา	-	-	-	33.33(2)	66.67(4)	100.00(6)
อิสระกว่าที่อื่น	-	-	-	-	-	-
ไปที่อื่นมาหมดแล้ว						
-แต่ยังไม่หาย	5.88(1)	11.76(2)	11.76(2)	29.41(5)	41.18(7)	100.00(17)
เฉย ๆ	-	-	25.00(1)	25.00(1)	50.00(2)	100.00(4)
รวม	0.82 (1)	4.10 (5)	5.74 (7)	40.98 (50)	48.36 (59)	100.00 (122)

สุขภาพร่างกายของผู้ป่วยติดยาเสพติด โดยทั่วไปมักจะเข้าใจว่า การเสพยาเสพติดจะทำให้ร่างกายทรุดโทรม ฝ่ายผอมมาก จากการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ป่วยติดยาเสพติดที่สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พบว่า ผู้ที่เสพยาเสพติดที่ร่างกายฝ่ายผอมนั้น ขณะที่เสพยาเสพติดมักจะลืมนึกถึงเรื่องอาหาร มัวเพลินอยู่กับไอระเหยของยาเสพติดมากกว่า และประกอบกับบางคนก็ไม่มีเงินมากพอ ฉะนั้นเมื่อมีเงินก็จะเห็นว่าเอาไปซื้อยาเสพติดซึ่งคิดว่าสำคัญกว่าอาหาร และผู้ป่วยอีกกลุ่มหนึ่งก็ให้ความจริงว่า ถ้าเสพยาเสพติดแล้วมีอาหารการกินอย่างเพียงพอและพยายามรับประทานอาหารแล้วร่างกายจะไม่ทรุดโทรมมาก แต่ผู้ป่วยที่อยู่ในลักษณะกลุ่มหลังนี้มีน้อยกว่ากลุ่มแรกมาก จากการสังเกตจะเห็นว่า สุขภาพของผู้ป่วยติดยาเสพติดจะมีสุขภาพไม่เหมือนกัน บางคนก็ฝ่ายผอมอ่อนแอมาก บางคนก็แข็งแรงดี จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 22.95 มีสุขภาพแข็งแรง ร้อยละ 50.82 มีสุขภาพปานกลาง และร้อยละ 26.23 มีสุขภาพทรุดโทรมอ่อนแอมาก ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 22 ซึ่งสุขภาพนี้จะมีผลต่อการบำบัดรักษามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาบำบัดรักษาทางกายนั้น ผู้ป่วยที่มีสุขภาพอ่อนแอมากจะมีความทรมาณในการอาเจียนและต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก

ตารางที่ 22

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามสุขภาพขณะที่มารับการรักษา
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ. 2521

สุขภาพ	ร้อยละ	จำนวน
แข็งแรงปกติ	22.95	28
ปานกลาง	50.82	62
ไม่แข็งแรง	26.23	32
รวม	100.00	122

ผู้ป่วยศึกษา สพฤคิที่มารับการบำบัดรักษาสำนักสงฆ์อักระบอ ก วันแรกที่มาถึงนั้นจะเห็นว่าผู้ป่วยเหล่านี้จะอยู่ในอาการของคนที่ยังมียา สพฤคิ เจือปนอยู่ จิตใจหรือกำลังใจของเขาเป็นส่วนสำคัญในการบำบัดรักษาและความรู้สึกต่อตัวเองก็เช่นกันจะทำให้ผู้ป่วยมีกำลังใจในการบำบัดรักษาหรือไม่ขึ้นอยู่กับการรู้สึกหรือการมองตัวเองว่าเป็นอย่างไร จากการศึกษพบว่า ผู้ป่วยมีความรู้สึกต่าง ๆ กัน ร้อยละ 21.31 มีความรู้สึกว่าตนเองเหมือนคนชาติที่พึง ร้อยละ 19.67 มีความรู้สึกว่า ชีวิตของตนในอนาคตไม่มีความหมาย ร้อยละ 15.57 มีความรู้สึกว่า ไม่ค่อยมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง ร้อยละ 9.84 มีความรู้สึกชอบอุ้มใจในชีวิตความเป็นอยู่ ร้อยละ 12.30 มีความรู้สึกว่ามีเป้าหมายในอนาคตแน่นอน และร้อยละ 20.49 มีความมั่นใจในตนเอง จะเห็นว่าความรู้สึกของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ เป็นต้นว่า ระยะเวลาที่เขาเสพมา สังคมสิ่งแวดล้อม และกำลังใจในการมารับการบำบัดรักษา จะเห็นว่าผู้ที่มารับการบำบัดรักษาที่มีความรู้สึกในทางที่ดีจำนวนหนึ่ง นี้อยมแสดงว่าเขาเริ่มมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบในชีวิต การที่เขาได้มา รักษาจึงทำให้ชีวิตของเขา มีความหวังขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยศึกษา สพฤคิจำแนกตามความรู้สึกต่อตัวเองขณะมารักษา
สำนักสงฆ์อักระบอ พ.ศ. 2521

ความรู้สึกต่อตัวเอง	ร้อยละ	จำนวน
ความรู้สึกเหมือนคนชาติที่พึง	21.31	26
ชีวิตในอนาคตไม่มีความหมาย	19.67	24
ไม่ค่อยมั่นใจในความสามารถของตนเอง	15.57	19
เบื่อชีวิต	0.82	1
รู้สึกชอบอุ้มใจในชีวิตความเป็นอยู่	9.84	12
มีเป้าหมายในอนาคตแน่นอน	12.30	15
มีความมั่นใจในตัวเอง	20.49	25
รวม	100.00	122

ถึงแม้ว่าความรู้สึกต่อตัวเองจะกระจายกันไปตามที่แสดงมาแล้วนั้น แต่เมื่อมารับการบำบัดรักษา แนวโน้มของชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ป่วยติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นไปในทางเดียวกันคือ ความต้องการเปลี่ยนชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ดังได้ทราบแล้วว่า ผู้ป่วยติดยาเสพติดส่วนมากแล้วจะต้องมีปัญหาในชีวิตแทบทั้งสิ้น และเมื่อเสพยาเสพติดเข้าแล้ว ได้ทราบถึงผลของยาเสพติดว่าเป็นอย่างไร ผู้ป่วยติดยาเสพติดส่วนมากจึงต้องการเปลี่ยนชีวิตความเป็นอยู่มีถึงร้อยละ 82.79 โดยแยกออกเป็นสองประเภทคือ ประเภทแรกต้องการเปลี่ยนชีวิตทั้งหมดไม่ให้เหมือนเดิมเมื่อรักษาหายแล้วก็อยากเป็นอีกคน ๆ หนึ่ง ซึ่งไม่มีอะไรเหมือนเดิมเคย อีกประเภทหนึ่งต้องการเปลี่ยนเพียงบางอย่าง ประเภทนี้ส่วนมากต้องการเลิกเสพยาเสพติดให้ไ้และเลิกคบกับเพื่อนฝูงที่นำไปสู่ยาเสพติด ส่วนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่นครอบครัวหรืออย่างอื่น เขาไม่ต้องการเปลี่ยน ประเภทนี้มีร้อยละ 13.12 ส่วนประเภทแรกมีร้อยละ 69.67 ส่วนผู้ป่วยที่มีความพอใจอยู่แล้วในขณะที่กลุ่มนี้ก็ต้องการให้หายจากยาเสพติดอย่างเร็ว ส่วนด้านอื่น ๆ ก็ขอให้เหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมีร้อยละ 17.21 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24

อัตราส่วนร้อยละของผู้ป่วยติดยาเสพติดจำแนกตามความรู้สึกต่อชีวิตความเป็นอยู่
สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พ.ศ.2521

ความรู้สึกต่อชีวิตความเป็นอยู่	ร้อยละ	จำนวน
อยากเปลี่ยนไม่ให้เหมือนเดิม	69.67	85
อยากเปลี่ยนเพียงบางอย่าง	13.12	16
พอใจอยู่แล้วในขณะนี้	17.21	21
รวม	100.00	122